

eines adj. comp. f. छा MBH. 7, 4645. VARĀH. BṚH. S. 27, 5. KATHĀS. 26, 144. रुधिराध्याय Titel eines Abschnitts im KĀLIKĀ-P. Verz. d. Oxf. H. 78, a, No. 122. — b) Saffran TAİK. 3, 3, 367. H. an. MED. HĀR. 260. — c) N. pr. einer Stadt HARIV. 9823; vgl. शोणितपुर.

रुधिरान्त s. रुधिराध्याय.

रुधिराध्याय adj. blutbenannt, subst. Bez. eines best. Edelsteins VARĀH. BṚH. S. 80, 4. GĀRUDA-P. 181 im ÇKDR. RATNAPARIKSHĪ 35. रुधिरान्त Verz. d. Oxf. H. 86, a, 14.

रुधिरानन n. Bez.: einer der fünf rückläufigen Bewegungen des Mars VARĀH. BṚH. S. 6, 4.

रुधिरान्ध N. einer Höhle VP. 207. 209. so in beiden Ausg., obgleich gesagt wird, dass der Name whose wells are of blood bedeute; dieses wäre aber रुधिरान्धु.

रुधिरामय m. = रक्तपित Blutsturz SUÇA. 2, 473, 4.

रुधिराशन adj. von Blut sich nährend, Beiw. der Rākshasa R. 1, 32, 20. von Pfeilen R. GORR. 2, 20, 41.

रुधिरोद्गारिन् adj. Blut ausspeiend; m. Bez. des 57sten Jahres im 60jährigen Jupitercyklus Verz. d. Oxf. H. 332, a, 7. — Vgl. उद्गारिन् in den Nachträgen.

1. रूप् रूप्यति (विमोक्तने) DHĀTUP. 26, 125. Reissen (im Leibe) haben: तासां जग्धा रूप्यत्यैत् TBR. 2, 1, 2, 2. तस्य विषस्य न कश्चनास्मात् प आस्मात्सो ऽरूप्यत् KĀTH. 25, 4. — Vgl. लुप्, rumpere.

— caus. रोपयामि, अत्र रूपत् 1) Reissen verursachen: (विष) नामीमदे नात्र रूपः AV. 4, 6, 3. जन्तिवासं न त्र रूपः (so zu vermuthen) 7, 3. 5. 6; vgl. AV. PRĀT. 4, 86. — 2) abbrechen: पञ्चापौ ऽव्येद्वापयेत्तद्यज्ञस्य TS. 2, 6, 8. 4. मा त्र रूपाम पञ्चस्य TBR. 3, 7, 5, 6. — Vgl. 1. रोपण.

2. रूप् nach dem Comm. so v. a. Erde: अथै रूप् आरूपितं ज्वारु RV. 4, 5, 7. पार्ति प्रियं रूपो अथं पदं वे: 8. पथं पदानि रूपो अन्वरोक्तम् 10, 13, 3.

रुधेति f. Nebel, Dampf ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

रुम 1) m. parox. N. pr. eines Mannes RV. 8, 4, 2. — 2) f. छा N. pr. a) einer Salzgrube H. 941. an. 2, 335. MED. m. 27. HALĪ. 2, 14. LIA. 1, 249, N. 3. ऽभव adj. dort gewonnen (= रोमक) H. 942. — b) einer Frau des Affen Sugrīva H. an. MRG. R. 4, 17, 28. 33, 37. 48. 35, 5. 55, 14.

रुमएवत् P. 8, 2, 12. m. N. pr. 1) eines Mannes: ज्येष्ठो जामदग्न्यो रुमएवानाम नामतः MBH. 3, 11080 (S. 572). eines Sohnes Supratika's KATHĀS. 9, 44. 10, 213. 12, 37. 14, 84. 15, 4. 34, 114. सरुमएवत् adj. 14, 58. 15, 109 (wo सरु^० zu verbinden ist). 21, 3. — b) eines Berges P. 8, 2, 12, Sch.

रुचं UNĀDIS. 2, 14. adj. = अरुण und शोभन UśĀVAL.

रुश UNĀDIS. 4, 103. m. 1) eine Hirschart AK. 2, 5, 10. TAİK. 3, 3, 368. H. 1293. an. 2, 449. MED. r. 80. HALĪ. 2, 75. VS. 24, 27. 89. MBH. 2, 2520. 3, 1961. 2402. 15629. 5, 2314. 7, 8792. 8, 3837. 12, 7978. Spr. 3775. R. 2, 93, 2. R. GORR. 2, 114, 38. SUÇA. 4, 204, 10. 21. RAÇH. 9, 51. 72. VA RĀH. BṚH. S. 48, 76. 86, 38. 48. BHĀG. P. 3, 10, 20. 4, 6, 20. ०रुक्त Verz. d. Oxf. H. 98, a, 4. ०नखधारिन् (Kṛshṇa). PAÑĀR. 4, 8, 35. रुरुषतम् P. 2, 4, 12, VĀRTT. 1, Sch. ÇĀKjamuni als रुश Vjāpi zu H. 233. रुरु am Ende eines comp. nach dem verglichenen Wesen gaṇa व्याघ्रादि zu P. 2, 1, 56. — 2) ein best. reissendes Thier, eine zur Erkl. von रौरव wohl nur erfundene Bed. BHĀG. P. 5, 26, 41. fg. Hund H. c. 180. —

3) ein best. Fruchtbaum gaṇa प्लतादि zu P. 4, 3, 164. — 4) N. pr. a) eines Sohnes des Rshi Pramati und der Ghṛtāki (einer Ap-saras) MBH. 1, 871. fg. 940. fgg. 13, 2004. KATHĀS. 14, 76. 28, 88. eines unter den Viçve Devās aufgeführten göttlichen Wesens, welches den Beinamen ऋषिपुत्र führt, HARIV. 11543. eines der 7 Weisen unter Manu Sāvārṇi, mit dem patron. Kāçjapa, 454. — b) eines von der Durgā getödteten Dānava TAİK. H. an. MRG. KATHĀS. 26, 144. 53, 171. 78, 90. 109, 101. Verz. d. Oxf. H. 59, a, 13. — c) einer Form Bhairava's Verz. d. Oxf. H. 25, b, N. 5. 250, a, 18. — Vgl. मका^०, रौरव, रौरवक.

रुरुक m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 759. fg. VP. 373. — Vgl. रौरुकि. रुरुत्पाणि (vom desid. von 1. रुञ् adj. zu zerstören fähig: शतं पुरै रु^० RV. 9, 48, 2.

रुरुदिषु (vom desid. von 1. रुद् adj. zu weinen im Begriff stehend, weinerlich gestimmt WEBER, RĀMAT. UP. 336. BHĀT. 7, 99.

रुरुमैव s. u. रुरु 4) c).

रुरुमुण्ड m. N. pr. eines Berges, v. l. für उरुमुण्ड BURN. Intr. 378, N. 3. रुरुशीर्षन् adj. das Haupt vom रुरु genannten Hirsche (d. h. eine Hornspitze) habend, von einem Pfeile RV. 6, 75, 15.

रुरुण्य (von einem nicht vorhandenen रुरुणा, nom. act. von रु, ०पति grobe oder kreischende Töne von sich geben: उप भूष जरित्मा रुरुण्यः आवाया वाचं कुविद्ङ वेदेत् RV. 8, 85, 12.

रुरुण्यै (von रुरुण्य) adj. kreischend: आ वै रुरुण्युमैशिजो कुवत्यै घोषैव शंसमर्जुनस्य नेशे RV. 1, 122, 5.

रुरुथ (von रु) UNĀDIS. 3, 116. m. 1) das Brüllen des Stieres KĀTH. 36, 9. — 2) Hund UśĀVAL.

रुरु m. Ricinus communis (रुरण्ड) RATNAM. 3. ÇĀRṅG. SAṂH. 1, 4, 18. = रुरैण्ड RĀGĀN. im ÇKDR.

रुरुक m. Ricinus communis RATNAM. im ÇKDR. = रुरैण्ड RĀGĀN. ebend. — Vgl. उरुरुक, रुचक, रुचक, रुरुक, रुरुक.

रुरुक m. Ricinus communis RATNAM. im ÇKDR. auch रुरुक (!) ebend.

रुरु s. 1. रुरु und 1. रुशत्.

रुरुशु m. N. pr. eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 345, a, 32. नृषु v. l. — Vgl. रुशु.

रुरुशत्पशु adj. weisses Vieh —, weisse Heerden habend RV. 5, 75, 9.

रुरुशद्वर्मि adj. weisswogig, lichtwogig RV. 1, 58, 4.

रुरुशु 1) adj. weisse Rinder habend RV. 5, 64, 7. — 2) m. N. pr. eines Mannes; so ist nämlich wohl für रुशु, रुषु, रूपु, उषु, उषु, ऋषु, ऋषु, नृषु zu lesen.

रुरुशुथ 1) adj. einen lichtfarbigen Wagen habend. — 2) m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. 9, 23, 3.

रुरुशदत्स adj. weisskalbig RV. 1, 113, 2.

रुरुशना f. N. pr. einer der Gattinnen Rudra's: धीर्धृती रुशना u. s. w. BHĀG. P. 3, 12, 13. धीर्वृत्तिरुशना ed. Bomb., was richtiger ist, da nur 11 Namen erwartet werden.

1. रुशत् adj. (pflegt als partic. von रुच् betrachtet zu werden) licht, lichtfarbig, hell, weiss (vgl. λευκός), Gegens. कृष्ण, श्याव. कृष्णभिरुक्ताषा रुशद्विर्पुर्भिः RV. 1, 62, 8. 113, 2. 4, 7, 9. अर्चि 4, 48, 13. 92, 5. भानु 2.